स्मिन्ह्वा नुहोतनित घृतर्ह बोधयतातिथिमोऽग्रस्मिन्ह्वानि नुहत्तेत्येतहुइ-वत्येत्याये क्येनमेतद्वोधयति ॥६॥ ऋयेनमुख्यक्ति । उरु वा विश्व देवा ऋग्ने भ-र्तु चित्तिभिरिति विश्वे वाऽरतमग्रे देवाश्चित्तिभर्दभर्नेतद्येषां तदा चित्तमा-सीत्तवैवनमयमेतिचितिभरूद्वर्त्येतद्यस्य तदा चित्तं भवति स नो भव शिवस्व७ सुप्रतीको विभावसुरिति पथैव पजुस्तथा बन्धुस्तं दिचाणत उदचमाद्धाति तस्यो-क्तो बन्धु स्थाल्यां गार्क्पत्य७ समुप्यापर्माद्धाति स यदि कामयेतोपाधिरोक्तपा-र्घतो वा व्रजेत् ॥७॥ भ्रयानद्वाकौ युनाक्ति । दिन्तणमग्रेज्य मव्यमेवं देवत्रेतर्या मानुषे स यां कां च दिशं यास्यत्स्यात्प्राङेवाग्रे प्रयायात्प्राची हि दिगग्नेः स्वामे-व तिर्शमनु प्रयाति ॥ ६॥ प्रद्ये ज्योतिष्मान्याहि । शिवेभिर्चिभिष्टमिति प्रद्ये वं ज्योतिष्मान्याहि शिवेभिर्चिभिद्धिमानैरित्येतद्दृहिर्द्धर्भानुभिर्भामन्मा हि७सी-स्तन्वा प्रजा इति बृक्दिश्चिंभिद्धियमानैमा कि । सारात्मना प्रजा इत्येतत् ॥ १॥ स यदाच उत्मर्जेत् । अयैतयाजुर्जपेदमुर्या वाण्य्षा वाग्याचस्य तामेतक्मयति तामतद्वत्रा करोति ॥१०॥ यद्वेतत्यजुर्जपति । यस्मिन्वे कस्मिश्चाद्दितेण्च उ-त्मर्जात तस्येव सा वाग्भवति तखद्गावाहितं ज्ञ उत्मर्जत्यग्रेश्व सा वाग्भव-त्यग्रिमेव तद्वा उपास्तुवनुपामक्यंस्तयैवैनमयमेतरुपस्तौत्युपमक्यत्यक्रन्द्द्ग्रि स्तनयन्निव घौरिति तस्योक्तो बन्धः ॥११॥ स यदि पुरा वसत्यै विमुचेत । म्र-नस्येवाग्निः स्याद्य यदा वसत्ये विमुच्चेत प्रागन उपस्थाप्योत्तर्त उद्घत्यावोत्तित वत्रैनमुपावक्रिति तं दिवाणत उदचमुपावक्रिति तस्योक्तो बन्धुः ॥१५॥ ऋषा-स्मिल्सिमधमाद्धाति । एतदाऽ एनं द्वा इिवा एसमुपरिष्टाद्वेनाप्रीणवेतवा स-मिधा तथैवैनमयमेतद्विवाधसमुपरिष्टाद्वेन प्रीणात्येतया समिधा ॥१३॥ प्र-प्रा-यमग्रिर्भरतस्य शृएवरङ्ति । प्रजापतिर्वे भरतः स कीद् । सर्वे विभर्ति वि यत्सूर्या न रोचते बृहद्भा रुति वि यत्सूर्य-र्व रोचते बृहद्भा र्त्येतद्भि यः पूर्र पृतनामु